

Željko Tanjić
rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta

Pozdravni govor
na početku akademskog čina povodom promocije prvostupnika na Hrvatskom
katoličkom sveučilištu

Subota, 11. studenoga 2017. u 10.30 sati

Preuzvišeni gospodine biskupe Ivane, prvi rektore našeg Sveučilišta i izaslaniče Velikoga kancelara, nadbiskupa zagrebačkog kardinala Josipa Bozanića, veleučena gospodo prorektori, pročelnici i nastavnici, poštovani članovi Senata, predstavnici Studentskoga zbora, posebice naši današnji slavljenici, dragi roditelji, rodbino i prijatelji, studenti i djelatnici našega Sveučilišta.

Ova Aula Magna, koju je 30. listopada 2017. blagoslovio državni tajnik pape Franje kardinal Pietro Parolin, i svi mi prisutni svjedočimo temeljnom razlogu njenog blagoslova. U molitvi koju je tada izrekao, kardinal Parolin je molio da Bog, koji nam je dao radost inauguracije ovoga djela namijenjenog znanstvenom i kulturnom rastu novih generacija, učini da oni koji se ovdje okupljaju kao učitelji i učenici uvijek traže istinu i dobro i prepoznaju u njemu, Gospodinu, jedini izvor istine i života. Uistinu, mi smo se ovdje okupili kako bismo zahvalna srca čestitali našim prvostupnicima povijesti, psihologije i sociologije i Bogu zahvalili na istini i dobru u kojima su rasli kroz tri godine, kroz mnoštvo predavanja, kolokvija, ispita, ali i druženja, razgovora, susreta i koji su ih doveli do radosnog trenutka primanja prve, ali siguran sam, ne i posljednje, diplome u njihovom studentskom hodu i rastu. Čestitam vam od srca, dragi prvostupnici, na današnjem danu i na postignutom uspjehu. Svima vama!

Čestitam i onima koji su najbolji među vama i koji će danas biti nagrađeni. Ne biste mogli rasti u istini i dobru bez vaših profesora i cijele sveučilišne zajednice, kojoj isto tako čestitam i zahvaljujem na svemu učinjenom, kao i svima onima koji su s puno ljubavi i predanosti radili na organizaciji ovoga slavlja.

Prvu istinu o životu i prve i trajne veze dobrote vi ste, dragi prvostupnici, iskusili u vašim obiteljima. Zato radosna srca na poseban način pozdravljam vas i čestitam i vama, dragi roditelji i obitelji naših prvostupnika. Bez vas, vaše ljubavi i brige naši prvostupnici danas ne bi bili ovdje. Istinu i dobrotu koju su spoznavali u svojim domovima mi smo nastojali još više

oplemeniti, razbuktati i osnažiti. To je pravi smisao postojanja Hrvatskog katoličkog sveučilišta.

U današnjem vremenu u kojem, kako je istaknuo kardinal Parolin u svom predavanju pozivajući se na papu Franju, „postoji jedna uniformna globalizacija koja odbacuje i same kulture, reducirajući tako identitetske čimbenike svakoga naroda koji sačinjavaju neminovno nasljedstvo na osnovu zdravoga društvenog razvoja“ i u kojem se širi neobuzdana uniformnost koja je uspjela izazvati „dramatičnost i obeshrabrenost mnogih osoba, koje su doslovno izgubile smisao života“. U hrvatskom društvu naše Hrvatsko katoličko sveučilište želi pokazati da se može i mora drugačije i da pripadnost zajednici, društvenoj i crkvenoj, ne znači i ne vodi ka «uniformnoj globalizaciji» nego da, kroz posebnosti našega Sveučilišta u njegovom katoličkom i hrvatskom identitetu, možemo dati, i dajemo, doprinos stvaranju i oblikovanju drugačijeg društva i drugačijih odnosa u njemu. Odgovorna, zrela, samostalna, kreativna osoba koja zna da znanje traži i pretpostavlja ljudske i moralne krjeposti i koja istodobno vjeruje da je Krist izvor svake istine i dobra nasušno je potrebna našem narodu, Crkvi i društvu. Želim da vi budete takvi i pokažete da ste takvi. I da u tome i dalje rastete. Zato hvala posebice svima onima koji su i dalje ostali s nama u zajedničkom hodu spram ostvarivanja ovih ideala. I to je svrha obnove ovoga kampusa i svega onoga što Zagrebačka nadbiskupija i Crkva čine na području odgoja i obrazovanja. Molim Vas, oče biskupe, da našem Velikom kancelaru prenesete zahvalnost za sve što on osobno i nadbiskupija čine za nas.